

**Tractatus Juridicus Ad Librum III. Decretalium Gregorii IX.
Clericorum in communi, nec non Prælatorum, ac
Capitulorum in specie obligationes, & jura complectens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

§. IV. Quæ justa alienationis causa censeatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63800](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63800)

rante prima alienationis causa, ut dictum, iterum sine solennitatibus alienari, quia tunc verum est, quod non alienetur de novo, sed tantum continuetur alienatio: si vero non constarer, alienationem factam fuisse cum legitima causa, & requisitis solennitatibus, tunc, si saltem probetur una vel altera alienatio facta cum cursu 40. annorum, jam poterit dici ab antiquo consueta dari in feudum, vel emphyteusin ad effectum, ut durante justa causa iterum sine nova solennitate alienari possit, dummodo talis res ex postfacto reversa, patrimonio, vel mensa Ecclesiae pleno jure incorporata non sit, per quod statum suum mutasse censeretur. Quaranta in summa tit. alienatio rer. Eccles. num. 40. ubi ita in rota Romana obtentum fuisse testatur. Vid. P. Wiestner cit. tract. part. 3. artic. 8. num. 13. Et seqq.

Verum rursus quæreris, quænam bona dicantur *mensalia*? Resp. illa bona dici de mensa, quæ inserviunt mensæ, id est, sustentationi illorum, qui de tali Ecclesia sunt, ut sunt reditus prebendæ, à quibus bonis differunt bona communia, seu, quæ pertinent ad fabricam Ecclesie, aut quæ certæ dignitati, v. g. Archi-Diaconatui, vel alteri deputata, ac annexa sunt, quæ etiam de mensa talis dignitatis dici possunt. Plura de his Boehmerus ad b. t. §. 20. Et seqq. ubi etiam ad Tit. 6. feud. i. ex quo aliqui probare volunt, bona *mensalia* nequidem cum solennitate Canonica alienari posse, fundatè respondet.

An locatio à Prælato solo ultra trienium, sine solennitatibus facta, saltem ad triennium valeat, inferius ad Tit. de Locat. conduct. §. 2. num. 21. discussum invenies. Quid possit circa donationes se solo, in Tit. de Don. dicetur.

§. IV.

Quæ justa alienationis causa censeatur?

S U M M A R I A.

37. Quatuor communiter cause assignari solent, quæ legitimam reddunt alienationem, scilicet necessitatis, utilitatis, pietatis, majoris commoditatis. 38. Neutra ex his causis interveniente alienatio non subsistit. 39. Quid interfit, an alienatio sine justa causa, num sine requisitis solennitatibus facta sit?

Quanquam Prælati res immobiles, mobiles pretiosas Ecclesie libere & independenter alienare nequeant, id tamen non ita simpliciter prohibitum est, quin ex justa causa, & adhibitis debitis solennitatibus licitum 37 quædoque fieri possit. Communiter autem à DD. quadruplex causa assignari solet, teste Panormit. ad cap. 5. b. t. num. 5. Prima est causa necessitu-

tis, ut, si debita quibus Ecclesia gravatur, aliter expungi, aut cursus usurrum sifli nequeat, bona immobilia, aut mobilia pretiosa alienare necesse sit. Clem. 1. b. t. & cap. 1. de Pignor. Auth. Hoc jus porrectum C. de SS. Eccles. Ratio est, quod ejusmodi necessitas non subjaceat legi potestim in cap. 2. infra. de obseru. jejuni. Imò tanta ejus est vis, ut non modò leges vincat l. 5. ff. de Of-

Offic. Proconsul. l. i. C. de oper. libert.
 sed Canones sibi quoque subjecere soleat. *cap. 3. de Feriis.* & faciat licitum, quod alias de jure licitum non est. *c. 4. de R. f.* Secunda est causa utilitatis evidenter. *cap. 1. b. t. in 6. d. Clem. 1. eod.*
cap. 52. C. 12. Q. 2. ut si Prælatus rem Ecclesiæ viliorem pro meliori commutat *cap. 7. b. tit.* ubi terræ, quæ sylvis extirpatis, arables factæ sunt, eis sub anno censu jure hæreditario concedi permittuntur, à quibus suo, vel parentum suorum labore extirpatas fuisse constiterit; talis enim concessio fit ad Ecclesiæ utilitatem, ut plus habeat à recipiente in *emphyteusin*, quæ perciperet per seipsum, & fit ad rem meliorandam, quæ iterum redat ad Ecclesiæ. Unde probabilius est, quod non sufficiat utilitas *negativa*, quatenus nempe alienatio Ecclesiæ non appetet esse damnoſa, sed requiritur utilitas *positiva*, qua Ecclesiæ conditio reddatur evidenter melior, ut probant Textus in *cap. 52. C. 12. Q. 2. cap. 7. & 8. de bis,* quæ fiunt à Prælat. *cap. 7. b. t.* P. Wiesner tract. de alienat. rer. Eccles. part. 2. art. 1. num. 5. Tertia est causa *Pietas*, pro redemptione v.g. captivorum, aut alia pauperum necessitate sublevanda. *cap. 15. C. 12. Q. 2.* Aurum enim Ecclesia habet, non ut servet (inquit S. Ambrosius cit. *Caus. & Quest. cap. 70.*) sed ut eroget, & subveniat in necessitatibus, & sicut ignominia Sacerdotis est, studere divitiis, & suffarcinatum auro Christum pauperem sequi, ita gloria Episcopi dicitur, pauperum inopie providere *cap. 71. ibid.* Quarta demum est causa *majoris commoditatis* (quæ rāmen non incongruè ad secundam reduci potest) ut, si ges alienanda mul-

tum distet, & ideò incommoda magis sit, quæ commoda. *cap. 8. §. fin. b. t.* ne, quod in favorem Ecclesiarum constitutum est, ad læſionem potius ea- rūdem detorqueatur. *l. 6. C. de LL.*

Quodsi nulla ex allatis causis alienationem urgeat, illa nequidem cum *Consensu Capituli* facta subsistit; imò, tametsi licentia alienandi ab ipso S. Pontifice obtineretur, deficiente tamen justa causa alienatio facta adhuc impugnari posset, quia licentia præsumeretur ob-aut *subreptitiæ* obtenta; siquidem S. Pontifex, tametsi alias solennitates juris sua licentia supplere soleat, defetum tamen causæ, sine qua irrationaliter res Ecclesiæ alienarentur, nec supplet, nec supplere velle præsumi potest. Redoan. *de rebus Eccles. alienand. quest. 22. num. 75.*

Porro multum interest, an Præla-³⁹ tus sine requisitis solennitatibus alienet, an sine iusta causa. Nam priori casu successor talem alienationem liberè revocare poterit, neque pretium emptori restituere tenebitur, nisi, quatenus Ecclesia locupletior facta, aut in ejus utilitatem versum esse probatum fuerit, ut paulò post dicetur. Posteriori vero probatio successori incumbet, Ecclesiam damnificatam esse, & læſionem, tanquam fundamentum suæ actionis probare tenebitur. *l. 1. C. de Probat. cap. penult. de fidejuss.* Aliam notabilem distinctionem affert Quaranta d.l. inter alienationem factam ex causa *necessitatis*, & factam ex causa *utilitatis*, quod nimirum sufficiat illam utiliter cœptam esse, tametsi effectus non undequaque bonus sequatur: hic autem effectus sequi, & alienatio effectivè utilis esse debet. Honor. *b. t. n. 3.*